

Historia hymnu

„Pieśń o Ziemi Koszalińskiej” autorstwa Władysława Turowskiego została po raz pierwszy zagrana jako hymn Koszalina 20 września 1958 roku przez hejnalistę z wieży gmachu byłego Urzędu Wojewódzkiego przy ul. Andersa.

Władysław Turowski (ur. 26 maja 1906 r. w Kępnie, zm. 1 września 1983 r. w Koszalinie) był poetą i kompozytorem, który z ziemią koszalińską związał się od 1950 roku. W Mielnie założył i prowadził przez wiele lat chór „Ławica”, z którym w 1953 r. wystawił widowisko pt. „Pieśń o Ziemi Koszalińskiej” w czterech odsłonach: 1. „Biwak nad Parsętą”, 2. „Zaślubiny z morzem”, 3. „Powrót” i 4. „Na Ziemi Koszalińskiej”, zdobywając nie tylko nagrodę, ale także dużą popularność. Z tego właśnie widowiska pochodzi Hymn Koszalina, który wówczas był pieśnią finałową.

W dwa lata później pierwsze takty melodii stały się sygnałem wywoławczym koszalińskiej rozgłośni Polskiego Radia, stając się nieoficjalnym hymnem całego regionu. Pieśń włączyły do swego repertuaru wszystkie chóry województwa koszalińskiego, a w 1958 roku oficjalnie uznano ją za hymn wojewódzkiego miasta Koszalina. Od początku lat 90. skrócona wersja hymnu rozpoczyna każdą sesję Rady Miejskiej w Koszalinie.

[Posłuchaj hymnu - mp3](#) ^[1]

Pieśń o Ziemi Koszalińskiej

Kręactwa książąt, mordy, gwałty
nie osiągnęły swych zamierzeń,
dalej po polsku szumiął Bałtyk
I lud stał wiernie przy macierzy.
Gdy zawierucha przeszła krwawa
i wolność do nas zawitała,
cieszyła z nami się Warszawa
i Moskwa salut z dział oddała.

ref.

*O koszalińska ziemio moja ,
o ziemio żyzna, kwitnących zbóż,
po ciężkich trudach, krwawych bojach
wróciłaś do nas na zawsze już.*

Szły dniem i nocą dzielne wojska
przez Złotów, Drawsko, Wałcz, Czaplinek
a pod ich stopą rosła Polska
na zachód hen za Koszalinem.

I po tej ziemi rozproszony
po latach krzywdy lud się zbratał
a walka trwa, bój nieskończony
o lepsze, jasne jutro świata.

ref.

*O koszalińska ziemio moja
o ziemio żyzna, kwitnących zbóż,
po ciężkich trudach, krwawych bojach
wróciłaś do nas na zawsze już.*

Ucichły wiatry, przeszły burze,
Koszalin w słońcu promienieje.
Słowiński las na Chełmskiej Górze
prastare opowiada dzieje.
A my w tym mieście urodzeni,
o naszych ojcach pamiętając
dobrobyt tworzymy tej ziemi
z uśmiechem w przyszłość spoglądając.

ref.

*O koszalińska ziemio moja
o ziemio żyzna, kwitnących zbóż,
po ciężkich trudach, krwawych bojach
wróciłaś do nas na zawsze już.*

Adres źródłowy: <https://koszalin.pl/pl/page/historia-hymnu>

Odnosińki

[1] <https://koszalin.pl/sites/default/files/hymn.mp3>